

314

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 r.

w sprawie wysokości zaopatrzeń emerytalnych i zasiłków.

Na podstawie art. 10 pkt 2 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu niniejszym artykuły powołane bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304).

Używane w rozporządzeniu określenia „ustawa emerytalna“ i „zaopatrzenie emerytalne“ oznaczają ustawę z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) z późniejszymi zmianami i zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emeryta, pensję wdowią, pensję sierocą) przewidziane w tej ustawie i w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym prowizorycznych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 64).

§ 2. Wysokość zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych tudzież wysokość zaopatrzenia emerytalnego wdów po takich funkcjonariuszach i wojskowych ustala się na 50% kwoty przypadającej w myśl przepisów ustawy emerytalnej.

§ 3. 1. W przypadku, gdyby ustalone w myśl § 2 zaopatrzenie emerytalne było niższe aniżeli 3.000 zł miesięcznie dla emeryta i 2.100 zł miesięcznie dla wdowy — emeryt otrzymuje kwotę 3.000 zł miesięcznie, wdowa zaś kwotę 2.100 zł miesięcznie. Pensja sieroca nie może być wypłacana w kwocie niższej, aniżeli:

- a) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $\frac{1}{4}$ pensji wdowiej — 700 zł miesięcznie,
- b) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $\frac{1}{2}$ pensji wdowiej — 900 zł miesięcznie,
- c) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $\frac{2}{3}$ pensji wdowiej — 1.200 zł miesięcznie.

2. W przypadku, gdyby ustalone w myśl § 2 zaopatrzenie emerytalne przewyższało 10.000 zł miesięcznie dla emeryta lub 5.000 zł miesięcznie dla wdowy — emeryt otrzymuje kwotę 10.000 zł miesięcznie, wdowa zaś kwotę 5.000 zł miesięcznie. Pensja sieroca nie może być wypłacana w kwocie wyższej, aniżeli:

- a) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $\frac{1}{4}$ pensji wdowiej — 1.250 zł miesięcznie,
- b) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $\frac{1}{2}$ pensji wdowiej — 2.500 zł miesięcznie,

- c) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $\frac{2}{3}$ pensji wdowiej — 3.650 zł miesięcznie.

§ 4. 1. W przypadku, gdy ustalone w myśl § 2 zaopatrzenie emerytalne państwowego pracownika nauki przewyższało 15.000 zł miesięcznie, zaś wdowy po nim — 7.500 zł miesięcznie, emeryt otrzymuje kwotę 15.000 zł miesięcznie, a wdowa — 7.500 zł miesięcznie. Pensja sieroca po państwowym pracowniku nauki nie może być wypłacona w kwocie wyższej aniżeli:

- a) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $\frac{1}{4}$ pensji wdowiej — 1.875 zł miesięcznie,
- b) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $\frac{1}{2}$ pensji wdowiej — 3.750 zł miesięcznie,
- c) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $\frac{2}{3}$ pensji wdowiej — 5.000 zł miesięcznie.

2. Przepis § 3 ust. (1) stosuje się odpowiednio.

§ 5. Wysokość zasiłku przewidzianego w art. 8 i art. 9 wynosi:

- a) dla emeryta (b. pracownika, b. funkcjonariusza, b. zawodowego wojskowego) — 3.000 zł miesięcznie,
- b) dla wdowy — 2.100 zł miesięcznie,
- c) dla sieroty — kwotę równą zasiłkowi, przysługującemu sierotom w myśl przepisów o ubezpieczeniu rodzinnym,
- d) na dziecko emeryta lub b. funkcjonariusza (b. pracownika, b. zawodowego wojskowego) — kwotę równą zasiłkowi na dziecko w myśl przepisów o ubezpieczeniu rodzinnym.

§ 6. Do czasu zaszeregowania przewidzianego w art. 10 ust. (1) zaopatrzenia emerytalne będą wypłacane zaliczkowo w wysokości przewidzianej w § 3 ust. (1) niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli pobierane dotychczas zaopatrzenie jest wyższe — wypłaca się je w dotychczasowej wysokości.

§ 7. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 maja 1947 r. o dodatkach przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 41, poz. 201 i z 1948 r. Nr 35, poz. 244).

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Minister Skarbu: K. Dąbrowski